

ХРИСТИЯНСКИЯТ ЖИВОТ, ЦЪРКОВНИЯТ ЖИВОТ, СВЪРШЕКЪТ НА ЕПОХАТА И ГОСПОДНОТО ПРИШЕСТВИЕ

(Петък – Вечерна сесия)

Трето съобщение

Изгубването на душевния живот, участието в грабването на победителите и получаването на следствието на нашата вяра – спасението на душата

Пасажи от Писанията: Лк. 9:23-25; 14:26-35; 17:26-36; 21:34-36; Евр. 10:39; 1 Петр. 1:7-9, 13

I. Ако искаме да спасим душевния си живот, ще го загубим, но ако загубим душевния си живот за Господа, ще го спасим – Мт. 10:39; Лк. 9:23-25; 14:26-35:

А. В Лука 9:23-25 Господ Исус учеше учениците да носят кръста си и да Го следват, като се отричат от душения си живот:

1. Да спасим душевния си живот, означава да позволяваме на душата да се наслаждава и да избягва страданията. Да загубим душевния си живот, означава да накараме душата да загуби наслаждението си и да понесе страдания – Мт. 16:25.
2. Да загубим душевния си живот, означава да загубим наслаждението на душата си, а да спасим душевния си живот, означава да запазим наслаждението на душата – Мк. 8:35.
3. Да се отричаме от себе си, означава да отхвърляме желанията, предпочитанията и избора на душата – Лк. 9:23.
4. Ние трябва да се отричаме от душата си, от душевния си живот с всичките негови удоволствия в този век, така че да можем да го спечелим в наслаждението на Господа в идещия век – 1 Петр. 1:9.
5. Ако позволим душата ни да претърпи загубата на своите наслаждения в този век заради Господа, ние ще ѝ осигурим наслаждение в епохата на царството и ще участваме в Господната радост в управлението на земята – Мт. 25:21, 23.

Б. В Лука 14:26-35 Господ ни учеше да Го следваме абсолютно и категорично и да мразим всичко, дори собствения си душевен живот, който ни разсейва, пречи и възпрепятства да Го следваме вярно:

1. Тъй като вярващите са солта на земята (Мт. 5:13), техният вкус зависи от това те да се откажат от земните неща – Лк. 14:33-34.
2. Възможно е вярващите да изгубят вкуса си – функцията си в Божието царство – ако не са готови да се откажат от нещата на сегашния живот – 34-ти стих.
3. Ако вярващите загубят вкуса си, функцията си, те няма да са пригодни нито за земята, символизираща църквата като Божията нива (1 Кор. 3:9), която води до идещото царство (Откр. 11:15), нито за буницето, символизиращо ада, мръсната част на вселената (21:8). Тъй като те са спасени от вечната погибел, но са непригодни за идещото царство, те ще бъдат изхвърлени от славата на царството за хиляда години и ще бъдат подложени на дисциплиниране – Лк. 14:35.

II. Ако загубим душевния си живот, ще можем да участваме в грабването на победителите – 17:26-36; 21:34-36:

А. За да можем да участваме в грабването на победителите, така че да се наслаждаваме на Господната парусия (присъствие, пришествие) и да избегнем голямата скръб, ние трябва да победим притъпяващия ефект на съвременния човешки живот – 17:26-30:

1. Условията на злия начин на живот, които притъпяваха и упояваха поколението на Ной преди потопа, както и тези, които упояваха поколението на Лот преди унищожаването на Содом, изобразяват опасното състояние на човешкия начин на живот преди Господната парусия и голямата скръб (Мт. 24:3, 21).
 2. Като последователи на Господ Исус, ние трябва да побеждаваме упойващия ефект на светския живот на задоволство, като губим живота на душата си в този век – Лк. 17:31-33.
- Б. Запазването на душевния живот е свързано с занимаването със земните и материални неща – стих. 31, 33:
1. Ние се занимаваме със земните неща, защото се грижим за наслаждението на душата си в сегашния век – вж. 2 Тим. 4:10.
 2. Лотовата жена се превърна в солен стълб, защото погледна назад към Содом, което показва, че тя обичаше и ценеше злия свят, който Бог щеше да осъди и унищожи напълно – Лк. 17:32:
 - а. Тя се спаси от Содом, но не достигна убежището, до което достигна Лот – Бит. 19:15-30.
 - б. Тя действително не погина, но пък и не се спаси напълно. Подобно на солта, която обезсолява (Лк. 14:34-35), тя остана в мястото на срама. Това е едно сериозно предупреждение за вярващите, които обичат света – 1 Йн. 2:15-17, 28.
 3. Ако се занимаваме със земните неща за наслаждението на собствената си душа, ще я загубим, тоест душата ни ще претърпи загубата на наслаждението в идещия век на царството – Лк. 17:33.
- В. В Лука 17:31-36 се говори за нашата реакция по отношение на призива за грабването.
1. Тези стихове не описват душевния живот във връзка с греховни неща, а във връзка със земни неща. Заповедта на Господа тук е свързана с побеждаването на вярващите в техния практичен живот – стих. 34-36.
 2. Участието на живите вярващи в грабването на победителите зависи от тяхната реакция по отношение на призива. Грабването ще се случи тайно и неочаквано – 31-ви стих:
 - а. Този призив няма да произведе в нас никаква промяна в последната минута, която да няма нищо общо с нашия живот с Господа в миналото.
 - б. В онзи момент ще открием истинското съкровище на своето сърце. Ако това съкровище е Самият Господ, ние няма да погледнем назад – 32-ри стих.
 - в. Нуждаем се кръстът да работи върху нас и да произведе едно цялостно отделяне в духа от всички неща и всички хора, освен Господа – 31-ви стих.
 4. Някои ще бъдат грабнати, защото са победили упойващия ефект на заситения живот в този век, за да бъдат грабнати и занесени в наслаждението на Господната парусия – стих. 26-30, 34-36.
- Г. В Лука 21:34-36 Господ Исус ни предупреждава да се пазим и да бдим по всяко време, молейки се да „успее[м] да избегне[м] всичко, което предстои да стане, и да застане[м] пред Човешкия Син“:
1. Думата *успее* тук означава да имаме силата и способността. Силата и способността за избягване на голямата скръб произлизат от бдителността и молитвата – 36-ти стих.
 2. Думата *избегнете* означава да бъдем грабнати преди голямата скръб – Мт. 24:21.
 3. Фразата *всичко, което предстои да стане* обозначава всички неща, свързани с голямата скръб.
 4. Фразата *да застанете пред Човешкия Син* съответства на думата *стоеше* в Откровение 14:1, което показва, че грабнатите победители ще застанат пред Спасителя на хълма Сион в небесата преди голямата скръб.

Ш. Изпитването на нашата вяра излиза за хвала, слава и почест и води до получаването на следствието на нашата вяра – спасението на нашите души – 1 Петр. 1:7-9:

- А. Живеейки под Божието управление, ние ще скърбим в различни изпитания и ще преживяваме изпитването на нашата вяра – стих. 6-7:
1. Изпитанията в 6-ти стих са страданията, които изпитват качеството на нашия живот като вярващи.
 2. Бог използва тези изпитания, за да изпита вярата ни, та да се види дали следваме Христос в страданията – 2:19-23; 3:14-18.
 3. Акцентът в 1 Петрово 1:7 не е върху вярата, а върху изпитването на вярата посредством изпитанията, произлизащи от страданията.
- Б. Спасението на душата в 1 Петрово 1:9 означава, че нашата душа ще се спаси от страданията и ще навлезе в пълното наслаждение на Господа по време на Неговото откриване, по време на Неговото завръщане – 7-ми стих; 3:17; 4:1, 12-16, 19:
1. При явяването на Господа някои вярващи ще влязат в радостта на Господа, а други ще плачат и ще скърцат със зъби – Мт. 25:21, 23, 30; 24:45-46, 51.
 2. Влизането в радостта на Господа е спасението на нашите души – 25:21, 23.
 3. При явяването на Господ Исус, по време на Неговото пришествие, нашите души ще се спасят и ние ще получим правото да участваме в Господното наслаждение в идещия век – 1 Петр. 1:9, 13.
- В. Ако искаме да получим спасението на нашите души като следствие на нашата вяра, трябва да не сме „онези, които се дърпат назад и се погубват, а от тези, които вярват и душата им се спасява“ – Евр. 10:39:
1. Спечелването, или спасяването на нашата душа зависи от нашето отношение към душата в следването ни на Господа след нашето спасение и новораждане.
 2. Ако сега загубим душата си за Господа, ще я спасим. Тя ще бъде спасена, или спечелена, по време на Господното пришествие – Лк. 9:24; 1 Петр. 1:9.
 3. Спечелването на душата ще бъде наградата на царството за побеждаващите последователи на Господа – Евр. 10:35; Мт. 16:22-28.